

Uyumsuzluk notlarından...

Mustafa Şahin'in ilk kitabı 'Gömleği Yalnız' kentli öykülerden mürekkep bir toplam. Kentin kargaşasından, zaman zaman yarattığı çaresizlik hissinden, insanlığın buharlaşa buharlaşa yok oluşundan bahsediyor bu kitabında bir araya gelen öykülerinde Şahin

BİRCE GÜNEŞ

Öykü, hayal gücünün sınırlarını her iyi metinle zorlayabilecek bir tür. Bu anlamda yazarına da geniş alanlar tanır ki, her iyi öyküde yazının sınırlarının da yeniden sınındığını görmek mümkün. Özgünlük de yazının sınırlarının yeniden sınanmasıyla gündemimize almamız gereken bir başka unsur olarak karşımıza çıkar. Fakat bu özgünlüğün yakalanması, yazarların kendi seslerini ve öykü evrenlerini kurabilmeleri çok kez zaman ile tecrübenin karışımı diyebileceğimiz bir aralık ister. Kimi zaman ise bu mesafe kısalar; yazarlar daha ilk **öykü** özgün sesleriyle, ne yapmak istediklerinin farkında bir bilinçle okurlarının karşısına çıkar. İşte o zaman takip listesine eklenebilecek, sonrasında ne yapacağının merakıyla yaklaşabileceğimiz bir yazarla karşı karşıyayız demektir.

Tıpkı yakın zaman önce **öykü** tarafından okurla buluşturulan Mustafa Şahin'in ilk öykü kitabı 'Gömleği Yalnız'da olduğu gibi...

Mustafa Şahin'in biyografisinde, kendisinin bir ilk **kitap** için ileri diyebileceğimiz bir yaşta olduğunu görüyoruz. 'Gömleği Yalnız', 1962 doğumlu yazarın ilk kitabı olsa da Şahin yazıyla iç içe geçirmiş ömrünü. Çeşitli gazete ve dergilerde çalışmış, pek çok nitelikli mecraya deneme ve öyküleriyle katkıda bulunmuş. Ve işte gün gelmiş, gerek yayımladığı gerek çekmecesinde sakladığı öykülerini bir araya getirip **kitaplaştırmış**. Ortaya ise yazının girişinde de kısa bir çerçeveye aktarmaya çalıştığım gibi kendi sesini bulmuş bir yazarın öyküleri çıkmış.

'Gömleği Yalnız' kentli öykülerden mürekkep bir toplam. Kentin

kargaşasından, sıklığından, zaman zaman yarattığı çaresizlik hissinden, kentlilik dendiğinde hemen arkasına yerleştirebileceğimiz bürokrasi dehlizlerinden, artık her gün farklı bir yönüyle yeniden işlenegelen yabancılaşma kavramından, insanlığın buharlaşa buharlaşa yok oluşundan bahsediyor bu kitabında bir araya gelen öykülerinde Şahin. Meselelerinin tam ortasına ise insanı yerleştiriyor. İnsanın, şehrin sıklığına nasıl da kaybolduğuna vurgu yapıyor. Öykü kişilerinin hemen hiçbiri bu dünyaya ayak uyduramamış. Tam da bundan 'Gömleği Yalnız' için genel çerçevede 'uyumsuzluk notları' diyebiliriz.

Yazar -tabiri caizse- bu uyumsuzluk notlarını öykü macerasına sokarken ise yine türün yazarına tanıdığı geniş anlatım olanaklarından faydalıyor. Şiirden denemeye kadar uzanan geniş bir tür coğrafyasında dolaşarak meydana geliyor Şahin'in öyküleri. Özellikle şiir, Şahin'in öykülerinin bir başka kahramanıymış gibi dolaşıyor sayfalar arasında. Anlatımı da bu şiirsellik yelkenine dolan rüzgârla yönünü buluyor. Tüm bu anlatım çeşitliliğinin arkasında ise inceden inceye bir ironi yürüyor. Bu da öykülerin arasına sızmış

alaycı bir neşe olarak kendini gösteriyor.

Hiçbir Nisan, Kapandım, Refüj, Gömleği Yalnız, Kördüğüm, Önce Söz Yandı, Sayın Efendim, Emret Toprak, Düzelü, Benzinsiz, Gönül ve Buradan Gidiyorum adlarını taşıyan on iki öyküden meydana geliyor Mustafa Şahin'in kitabı. Her öyküsünde geçmişe bir ilmik daha yaklaşan, günün kent yaşamından bunalmışlarla bir adım daha bugünden uzaklaşan öyküler bunlar.

Mustafa Şahin'in bundan sonra yazacakları da merakla beklenecek!

